

RELEVANSSI

Informaatiotutkimuksen opiskelijoiden lehti 2/2007

80-luvun huumaa

Mitä tapahtuikaan
Tampereella?

Hyvää kesää! Toivottaa Index ry.

Sisällys

Nuija turinoi jälleen	
Index lähti etelään	
Minä, fuksi	
Ratirititalla, oli talvi halla	
Poimintoja työllistymispäiviltä	
Kirjahistorian naiset	
Alamme järjestöt esittäytyvät	
Palautepäivät	
Kirjasuositus kevätillan hämärään	
Indexin aikamatka	
Infotaulu	

Toimitus ja taitto:

Anna-Maija Multas
Suvi Julkunen

Kirjoittajat tässä numerossa:

Soile Manninen
Päivi Pajala
Reijo Valta

Kustantaja:

Informaatiotutkimuksen jaos

Painopaikka:

Oulun yliopistopaino

Seuraavaan Relevanssiin tulevat kirjoitukset ja muut aineistot voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen: multas@paju.oulu.fi

Keväinen hei!

3	Näin olemme käärimässä lukuvuotta
4	pakettiin Relevanssinkin osalta. Kevään
6	kurssipalautteet luonnon helmassa
7	ruodittuna sekä Tampereen uskalias
8	retkikuntakin ehjänä ja täysilukuisena Oulun
10	kamaralle palautuneena...
11	
12	Aika on vierähtänyt nopeasti iloisen yhdessä
14	tekemisen merkeissä, ja toivon mukaan
15	jokainen on löytänyt Indexin ohjelmistosta
16	mielekkästä sisältöä arjen, työn ja opiskelun
	ohelle. Järjestöityminenhan on hauskaa,
	kuten olemme huomanneet, ja sitä kautta
	pääsee myös vaikuttamaan oman alan
	toimintaan konkreettisesti – tämä viesti
	välittyi yliopistollamme vierailleiden
	yhdistysedustajienkin puheenvuoroista.
	Aiheesta enemmän sivulla 11. Fuksivuoden
	analysointiin ja erittelyyn on syventynyt
	puolestaan kollegani Maikki. Lisäksi
	on luvassa asiaa työllistymisestä, sekä
	naisnäkökulmaa kirjapainomailmaan.

Suvi-virren [allekirjoittaneen lempiveisu] sävelet korvissamme suuntaamme kukin laitumillemme kesän ajaksi hilpeää jälleennäkemistä odottaen. Kiitos jälleen kirjoittajille! Voikaamme hyvin!

-Suvi

Nuija turinoi jälleen...

Pitkältä tuntuneen pimeyden jälkeen aurinko alkaa taas lämmittää ja kauan odotettu kesä on koko ajan lähempänä. Opiskelijoiden kannalta tämä merkitsee kesätöiden hankkimista, ellei kuulu niihin onnekkaisiin, joilla kesäduuni on jo tiedossa. Varsinkin meidän alan töitä on täältä Oulusta hankala saada, sillä kirjastoihmissä ja alan opiskelijoita riittää pilvin pimein. Toivoaan ei kuitenkaan kannata menettää, ja ahkera yrittäminen voidaan palkita myös myöhemmin keväällä. Ja jos uskaltautuu Oulun ja sen lähikuntien ulkopuolelle, on työnsaanti paljon helpompaa. Yksi vaihtoehto on tietysti opiskella myös kesällä, mikäli ystävämme Kela antaa siihen mahdollisuuden.

Hiljaisen alkutalven jälkeen Indexin riveissä on järjestetty monenlaista toimintaa, ja kevään tapahtumista voi lukea tästä lehdestä. Laskiaisena mäessä oli edustettuna peräti kaksi Indexin joukkuetta - tosin kumpikaan joukkue ei päässyt alkueriä pidemmälle. Maaliskuussa vierailimme Kemiran tietopalvelussa, vietimme iltaa 80-luvun tunnelmissa kevätkokouksen jälkeen ja kävimme Virpiniemessä palautepäivän merkeissä. Vastavierailu Tampereelle toteutettiin maaliskuun lopussa. Kevään suurin kohokohta on tietenkin vappu, jolloin Index järjestää perinteisen piknikin Linnansaassa. Kannattaa myös piipahtaa kiltahuoneellamme, jonne on Humanistisen Killan avustuksen turvin hankittu hieman piristystä: lamppu, verhot, pöytäliina ja sohvatyynyjä.

Kesällä opiskelijat hajaantuvat ympäri maata, mutta mainitsenpa tässä yhden menovinkin: 6.–8. kesäkuuta järjestetään kirjastopäivät Kuopiossa. Päätoimisille alan opiskelijoille tapahtuma on ilmainen. Indexin hallituksesta on Kuopioon lähdössä todennäköisesti muutama henkilö, joten jos haluat osallistua kirjastopäiville, lähde rohkeasti mukaan. Raportointi kirjastopäiviltä löytynee sitten syksyn Relevanssista. Kirjastopäivien ohjelma ja ilmoittautumisohjeet löytyvät kirjastoseuran nettisivuilta.

Vaikka kesään on vielä aikaa, toivotan kaikille infolaisille ja muillekin tätä läpyskää lukeville oikein mukavaa kesää. Hyttysistä, paarmoista, käärmeistä, heinänuhasta ja auringonpolttamista huolimatta Suomen kesä on ainutlaatuinen, nauttikaamme siis siitä!

Päivi Pajala, pj

Index lähti etelään

Päivi Pajala

Vaihe 1: Tampereen yliopisto

Viime syksyltä tälle keväälle siirretty Tampereen matka sisarainjärjestömme UDK:n vieraaksi toteutui viimein. Indexin pieni, mutta sitäkin matkustusintoisempi joukkio lähti valloittamaan Tamperetta maaliskuun viimeisen viikonlopun perjantaina heti aamutuimaan. Junamatka sujuikin rattoisasti nukkumatin kanssa. Tampereelle saavuttuamme meidät luotsattiin heti kättelyssä Linaan, eli yliopiston uuteen kirjastorakennukseen. Uudenuutukainen rakennus olikin vaikuttava, eikä todellakaan kovin kirjastomainen. Linnasta siirryimme tunnelia pitkin ihmettelemään yliopistokampuksen arkkitehtuuria ja piipahdimme myös humanistisen tiedekunnan kirjastossa. Informaatiotutkimuksen laitoksella Raija Aaltonen esitteli laitosta ja sen historiaa sekä henkilökuntaa. Tampereen yliopiston informaatiotutkimuksen laitos on Suomen ja Pohjoismaiden ensimmäinen alan laitos, vuonna 1971 perustettu. Vierailevan luennoitsijan aiheuttamasta väkipulasta huolimatta näimme muutamia alamme julkimoita eli tenttikirjojemme kirjoittajia ja informaatiotutkimuksen tärkeitä tutkijoita ihan ”livenä”. Tampereen kurssitarjonta vaikuttaa suurin piirtein samanlaiselta kuin Oulussakin, suurin eroavuus lienee Tampereella järjestettävät projektiopinnot aineopintovaiheessa. Tarjolla

on tässä kolme laajaa opintokokonaisuutta: tietokantaprojekti, tiedonhaun ohjaus- ja asiakasprojekti sekä digitaalisten kirjastojen käyttäjälähtöinen suunnittelu. Tampereella tiedonhankinnan ja – haun tutkimus on mm. Kai Halttusen ja Reijo Savolaisen ansiosta vahvoissa kantimissa ja iso osa Tampereella tehdyistä graduistakin liittyy tiedonhankintaan.

Avaruusalusko? Ei, vaan Tampereen yliopistorakennuksen käytävä

Vaihe 2: Suomen nuorisokirjallisuuden instituutti

Yliopistolta suuntasimme kohti Finlaysonin rakennuksessa sijaitsevaa ammattikorkeakoulun taiteen ja viestinnän kirjastoa, jonka olemassaolosta Raija vinkkasi yliopistolla. Myöhästyimme täpärästi, sillä kirjasto oli juuri mennyt kiinni, ja näimme vain kirjahyllyjä kaltereiden takana. Iltapäivällä siirryimme Puutarhakadulla

sijaitsevaan Suomen nuorisokirjallisuuden instituuttiin. SNI on Suomen ainoa taho, joka kerää kaiken julkaistun suomenkielisen ja suomeksi käännetyn sekä tiettyjen saamen kielten lasten- ja nuortenkirjallisuuden. Instituutti on perustettu vuonna 1978 ja sitä ylläpitää kannatusyhdistys. Kirjastonhoitaja Päivi Nordling esitteli instituutin toimintaa ja historiaa sekä esillä ollutta Kirjakori-näyttelyä. Kirjakori esittelee kaikki vuonna 2006 julkaistut lasten- ja nuortenkirjat. Instituutin kokoelmiin kuuluu 60 000 lasten- ja nuortenkirjaa sekä 5000 tutkimuskirjaa. Vanhin SNI:n kirja on ”Lasten Paras Tawara” ja näimmepä myös erikoisen ”KarhuNalle suojeluskuntalaisena” -kirjan, jota tuskin löytää tavallisesta kirjastosta. Nuorisokirjallisuuden instituutti julkaisee Onnimanni-lehteä ja kokoelmat palvelevat lähinnä tutkijoita. Vain osa kirjoista on luetteloituna tietokantaan, eli vanhat käytännöt, kortistot ja kuittilainaus ovat edelleen käytössä. Tämä ei Nordlingin

mukaan tuota kuitenkaan ongelmia, koska lainaajia on melko vähän ja osaa aineistosta ei lainata ollenkaan. Kirjojen ystävälle SNI on oivallinen tutustumiskohde, ainoa laatuaan Suomessa.

Vaihe 3: Tanssii tätien kanssa...

Illan vietimme Relevanssin kollegan eli UDK:n lehden Asiasanan toimittajan lokaalissa keskustan liepeillä ja illan tummuttua siirryimme Ruma-nimiseen baariin, jonka musiikkitarjonta miellytti Oulun kirjastotätejä. Tanssijalkaa vipatti aina valomerkkiin saakka. Tutustuimme myös tamperelaisten käsitykseen romanttisesta illallisesta, eli ahmimme jäähtyneitä pizzoja Tammerkosken siltojen kupeessa hypotermian partaalla. Seuraavan päivän saikin sitten viettää parhaaksi katsomallaan tavalla, kuka nukkuen, kuka Stockmannin hullujen päivien tungoksessa.

*Suomen
nuorisokirjallisuuden
instituutti*

Minä, fuksi

Opiskelu yliopistossa on oikeastaan juuri sellaista mitä kuvittelinkin sen olevan: epämääräistä kurssien suorittamista vailla todellista päämäärää tai tajua tulevasta. Totta kai yliopistossa myös opiskellaan, mutta minuun tämä virus ei ole vielä kunnolla tarttunut. Fuksina ajattelen asiat ehkä liian järjestelmällisesti. Kuvittelen, että joku mukava ihminen vain tulee, ottaa kiinni kädestäni ja kertoo minulle selkein sanoin mitä minun täytyy tehdä seuraavaksi. Eikä asiaa ole auttanut opiskeleminen ”aikuisten lukiossa”, ammattikorkeakoulussa, jossa asiat hoidetaan edelleen perinteisellä peruskoulumallilla.

Kuitenkin, kaikesta sähläämisestä huolimatta, olen saanut suoritettua muutaman oman alamme kurssin. Perusteet ja Infotyö I antoivat jonkinlaisen kuvan siitä mitä informaatiotutkimuksen opiskelulta voi odottaa. Seuraava tehtäväni on totuttautua ajatukseen, että minusta todellakin tulee kirjastonhoitaja tai informaatikko, vielä syksyllä asia oli jokseenkin epäselvä. Olen jopa harkinnut, professoreidemme kannustamana, tietojenkäsittelytiedettä sivuaineeksi. On kuulemma paremmat mahdollisuudet työllistyä, kun osaa näpytellä komputaattoria!

Vaikka en vielä olekaan opiskellut itseäni kuoliaaksi, olen silti oppinut ziljoona uutta asiaa puolen vuoden aikana. Nimittäin kaiken opiskelun ohessa, yliopisto on paras paikka tavata uusia ihmisiä ja hankkia ystäviä. Voisi jopa sanoa, että yliopiston eräs tärkein ominaisuus on toimia yhteiskunnallisena tapaamispaikkana. Itse olen saanut juosta jos jonkinlaisissa illanistujaisissa ja pyjamabileissä. Minut jopa ”kaapattiin” mukaan ainejärjestötoimintaan, mikä tulee vaatimaan minulta ennennäkemätöntä aktiivisuutta tulevina vuosina :). Siksipä haluan kiittää koko entisen hallituksen väkeä, ja varsinkin pienryhmäohjaajiamme Päiviä ja Annaa, siitä että otitte minut karskeisiin kainaloihinne ja esittelitte minulle yliopistoelämää opiskelun tuolla puolen! Jatkakaamme jo hyväksi koettua rekrytointimenetelmää tulevienkin hallitusten kohdalla!

-Maikki

Ratiritiralla, oli talvihalla

Laskiaista vietettiin jälleen aurinkoisessa, joskin kylmänpuoleisessa säässä. Indexin riveistä löytyi tällä kertaa innokkaita mäenlaskijoita kahden joukkueen verran. Lisäksi yksi indexiläinen edusti Humanistisen Killan joukkueessa. ”Hikinorsut” ja fuksien muodostama ”Team Lahanat” suoriutuivat laskutehtävästään olosuhteisiin nähden hyvin. Varpaat jäätymispisteessä ja armoton vaatetus päällä molemmat joukkueet pääsivät kuin pääsivätkin mäen alas ja takaisin ylös kunnialla. Jatkoeriin ei kuitenkaan ollut asiaa, sillä Hikinorsujen kohtaloksi koitui epäonnistunut jarrutustaktiikka (= kukaan ei tajunnut jarruttaa ja pulkka liukui liian kauas). Team Lahanat sen sijaan kilpaili erävoitosta vielä ylämäessä. Kannustusjoukkoja oli paikalle saapunut jonkin verran, ja lämpimän juoman ja taukojumpan avustuksella mäessä vietettiin mukava ulkoilupäivä.

Kun varpaat alkoivat taas illansuussa liikkua, suunnistivat indexiläiset kohti Kaarlenholvia, jossa järjestimme yhdessä Konekillan kanssa laskiaisen viralliset varjobileet. Pirskeisiin saapui mukavasti väkeä, osin Koneteekkarille morsian -kisan vauhdittamana.

Poimintoja työllistymispäiviltä

Humanistien työllistymispäiviä vietettiin tiedekunnassamme tänä keväänä 14.–15.3 monipuolisten esitelmien siivittämänä, ja informaatiotutkimuksen opiskelijoille oli aurinkoisena torstaiamuna tarjolla erittäin hyödyllinen tilaisuus kuulla kahden alan ammattilaisen näkemyksiä opiskelusta, työstä ja työllistymisestä sekä kirjaston että yrityselämän kannalta. Oulun kaupunginkirjasto-maakuntakirjastoa oli edustamassa kirjastotoimen apulaisjohtaja Päivi Rasinkangas. Saana Kaleva puolestaan kertoi päättymisestään laitokseltamme käytettävyyden asiantuntijatehtäviin.

Näkymä yleisten kirjastojen tilanteeseen

Päivi Rasinkangas kertoi aloittaneensa ylioppilastutkinnon jälkeisen opiskeluranssa Tampereen yliopistossa kotimaisen kirjallisuuden parissa. Ajatus kirjastotieteen ja informatiikan opintojen aloittamiseen tuli kurssitovereilta, ja taustalla vaikutti myös oikean ammatin kaipuu. Työkokemusta kertyi jo opintojen ohella, ja 80-luvulla harjoittelupaikkoja ja jopa virkoja oli mahdollista saada pelkällä puhelinsoitolla.

Millaisia sivuainevalintoja sitten arvostetaan työelämässä? Rasinkankaan mukaan pedagogiset taidot ovat tietopalvelussa ratkaisevan tärkeitä. Kieli- ja atk-aidot ovat myös oleellista perusosaamista, ja yleisissä kirjastoissa kirjallisuuden tuntemus on luonnollisesti eduksi.

Kilpailu alan työpaikoista on etenkin Oulun seudulla tunnetusti kovaa. Rasinkangas kuitenkin painotti, että laajakatseisuus ja suuntautuminen monelle taholle myös Oulun ulkopuolella avaa uusia mahdollisuuksia. Esimerkiksi ruotsinkielisillä alueilla ja maaseudulla on jopa kysyntää pätevistä hakijoista.

Verkostoituminen on opiskeluvaiheessa tärkeää, ja kaupungin rekrytointiohjelmassa ovat alaa opiskelevat kesätyön hakijat etusijalla. Myös sijaisuuksia on mahdollista aiemman työkokemuksen myötä hakea.

Informaatioalan parasta antia on Päivi Rasinkankaan mukaan monipuolisuus ja kiinnostava yhteiskunnallis-humanistinen ulottuvuus. Kirjastotyöllä on tärkeä merkitys jo demokratian kannalta. Lähitulevaisuudessa korkea eläköitymisprosentti takaa sen, että uusia ammattilaisia alalle tarvitaan.

Päivi Rasinkangas

Katsaus yritysmaailmaan

Saana Kaleva aloitti suomen kielen opinnot Oulun yliopistossa vuonna 1996. Sivuaineina oli mm. yleisen arkeologian ja fonetiikan opintoja. Pääaine vaihtui kuitenkin pian informaatiotutkimukseksi, ja käytettävyystudkimus osoittautui kiinnostavaksi aihealueeksi. Myös tietojenkäsittelytieteiden puolelta löytyi käytettävyyteen liittyviä kursseja pääaineopintojen tueksi, ja opinnäytetöissään Saana syventyi aiheeseen vielä perusteellisemmin.

Ennen nykyistä työtään Saana Kaleva on toiminut monenlaisissa informaatioalan tehtävissä. Lukion jälkeen hän työskenteli Pulkkilan kunnankirjastossa ja myöhemmin yliopisto-opintojen ohella kirjaston opiskelijapäivystäjänä. Kesätyö liittyi yrityksen tietopalveluun, ja laitoksella hän on toiminut mm. projektitutkijana. Tutkimustyöstä Saanalle on jäänyt erittäin myönteisiä kokemuksia.

Nykyisin Saana Kaleva toimii matkapuhelimia valmistavan yrityksen käytettävyyssiantuntijana. Työnsä Saana kokee erittäin monipuoliseksi ja antoisaksi, mutta myös vastuu on suuri suhteessa perehdyttämisen määrään ja työkokemukseen. Oma toimenkuva ja vastualueet ovat alati muutoksen alla organisaation uudistuksista johtuen, mikä

Saana Kaleva

voi välillä tuntua jopa kaoottiselta. Vieraita kieliä pääsee työssä harjoittamaan erittäin paljon, ja myös vuorovaikutus eri kulttuurien edustajien kanssa on avartavaa. Työmatkat ovat ulottuneet mm. Saksaan, Tanskaan, Vietnamiin ja Intiaan saakka.

Sivuainevalintoja Saana Kaleva kehottaa tekemään rohkeasti oman kiinnostuksen mukaan, sillä vaihtelevia työmahdollisuuksia on informaatioalalla runsaasti ja erikoisistakin valinnoista voi tulevassa työssä olla yllättävää hyötyä. Esimerkiksi suomen kieleen verrattuna alan töiden löytäminen on helpompaa, sillä verkostoitumiseen on hyvät mahdollisuudet jo opiskeluaikana. *S.J.*

Työelämässä hyväksi havaittua (Saana Kaleva):

- Verkostoitu
- Pidä yllä hyvät suhteet työtovereihisi
- Tee se minkä lupaat, ja pidä kiinni aikatauluista

Kirjahistorian naiset

Eurooppalaista kirja-alaa on perinteisesti pidetty hyvin miehisenä jakeluporrasta (sanomalehtimuijat, kirjakaupat, kirjastot) ja muutamia suuriin myyntilukuihin päässeitä (viihde)kirjailijoita lukuun ottamatta. Erityisesti pääomia vaativaa kustantamista ja teknistä osaamista edellyttävää painatusta on pidetty Gutenbergin ajoista 1900-luvun lopulle saakka yksioikoisesti miehisenä temmellyskenttänä. Uusi, sukupuolen näkökulmasta tehty historiankirjoitus kuitenkin osoittaa toisin.

Utrechтин yliopiston tutkija José de Kruif on löytänyt Hollannin 1600-luvun kirjahistoriasta muutamia merkittäviä naisia, jotka johtivat omistamiaan kirjapainoja. Kustantajan ja kirjanpainajan ammatithan olivat pitkään toisistaan eriytymättömiä, toista ei voinut harjoittaa ilman toista. Varhaisempina aikoina painaja oli myös kirjakauppias.

De Kruifin esille nostamat naiset ovat leskiä. Amsterdamilainen Susanne Veselaer osoittautui miehensä kuoleman (1669) jälkeen varsinaiseksi talousneroksi. Van der Wouwin leski oli 1622-1661 Hollannin tasavallan virallisen painon mestari. 'Leski'- nimellä rouva kulkee edelleenkin, koska patriarkalisessa maailmassa katsottiin sen riittävän hänen erottamiseksi toisista ihmisistä. Edelleenkin monet lesken painamista kirjoista kulkevat antikvaaristen huutokauppojen luetteloissa hänen miehensä Hillebrandt Jacobsz van Wouwin nimissä.

Molemmat mainitut lesket hankkivat huomattavan omaisuuden pääasiassa Raamattuja kustantamalla ja painattamalla. Susanne Veselaerin omaisuuden on arvioitu olleen lähes puoli miljoonaa guilderia (nykyrahassa n. 3,5 miljoonaa euroa) ja van der Wouwin lesken 225000 guilderia.

1700-luvun lopulla Eva ten Cate ja Levina Westerbaan molemmat näyttivät, että nainenkin osaa julkaista poliittisesti tavoitteellista sanomalehteä. Maria Catharina de Wilden lehden Ranskan vallankumouksen innoittama motto oli muutaman päivän ajan ”Vapaus, yhtenäisyys, tasa-arvo ja sisarus” ennen kuin sensuuriviranomaiset ehtivät puuttua asiaan.

José de Kruif uskoo, että kirjahistorian tutkimus tulee löytämään muitakin alalla vaikuttaneita naisia. Olihan kirjanpainaminen usein perheyrittämistä ja miehellä oli monesti jokin muukin ammatti hoidettavanaan. Olisi luonnollista ajatella, että muutkin naiset kuin leskeytensä kautta esille nousseet ovat kirjapainoja osanneet johtaa.

Lähde: José de Kruif (2006). Gender and the History of the Book. The Case of the Invisible Widow, in Professions and Social Identity. New European Historical Research on Work, Gender and Society (ed. Bertheke Waaldijk). Pisa: Edizioni Plus – Pisa University Press.

<http://www.cliohres.net/books/book4.htm> (viitattu 14.3.2007).

Reijo Valta

Alamme järjestöt esittäytyvät

Suhteiden ja verkostojen luominen on tärkeää jo opiskeluvaiheessa – tämänhän me kaikki tiedämme. Yksi varteenotettava väylä alan ihmisiin tutustumiselle on järjestöön liittyminen, ja oman Indeximme lisäksi hyödyllistä järjestötoimintaa löytyy Suomesta varsin monipuolisesti. Opiskelijalle liittyminen on useimmiten hyvinkin edullista suhteessa jäsenyyden kautta saavutettaviin etuihin. Yliopistollamme kävi esittäytymässä kolmen järjestön edustajat: Sinikka Sipilä Suomen kirjastoseurasta, Pirjo Kainu Tietoasiantuntijat ry:stä sekä Pirjo Vatanen Suomen tieteellisestä kirjastoseurasta.

Suomen kirjastoseura

- aatteellinen järjestö, joka haluaa kehittää kirjastopalveluita
- n. 2000 jäsentä eri sektoreilla
- toimintaa: Kirjastopäivät, Lainanpäivän tapahtumat, ansiomerkkien, palkintojen ja apurahojen jakaminen, kehitysyhdistyötoiminta sekä kirjastojen puolesta kampanjointi
- jäsenetuja: Kirjastolehti, Kirjastopäiville ja seuran kursseille jäsenhintaan, pääsy jäsenkeskusteluun ja Kirjastolehden arkistoon verkkosivuilla, pääsy jäsenmatkoille ja jäsentapaamisiin
- kotisivut: <http://kirjastoseura.kaapeli.fi>

Tietoasiantuntijat ry

- tiedon tuottajien, tiedon välittäjien ja uuden tiedon luojien yhdistys
- jäseniä n. 1000
- toimintaa: Tietopäivät, lausuntojen antaminen, koulutuksen järjestäminen, tiedotus, alan tutkimukset, kansainvälinen toiminta
- jäsenetuja: Tietoasiantuntija-lehti, uutispalvelu, keskustelupalstat, koulutustilaisuudet ja seminaarit, jäsenkirje 10 kertaa vuodessa, vierailukäynnit, kansainväliset kontaktit, vaikutusmahdollisuus alan kehitykseen
- kotisivut: www.tietoasiantuntijat.fi

Suomen tieteellinen kirjastoseura

- seura pyrkii aktiivisesti edistämään alaa koskevaa tutkimus- ja tiedotustoimintaa sekä alalla työskentelevien ammattitaitoa
- jäseniä n. 750
- toimintaa: täydennyskoulutus- ja neuvottelupäivät, opintomatkat koti- ja ulkomaiden kohteisiin, esitelmä- ja keskustelutilaisuudet, kv-yhteistyö
- Jäsenetuja: Signum-lehti, jäsenkirjeet ja uutiskortit, mahdollisuus osallistua koulutuksiin, matkoille, esitelmä- ja keskustelutilaisuuksiin sekä kansainväliseen yhteistyöhön
- kotisivut: <http://pro.tsv.fi/stks/>

Palautetta kokonainen päivä – ei nyt sentään

Viimekevääseen tapaan oppiaineemme palautepäiviä vietettiin Virpiniemessä. Osallistujia tosin oli kourallinen edelliseen vuoteen verrattuna eli kiihkeästi odottamaani osallistumisryntäystä ei tapahtunut. Viiden opiskelijan ja henkilökunnan edustajien (4) voimin ajelimme Haukiputaan suuntaan ilmojen suosissa. Palautepäivien ideanahan on käsitellä edellisen lukukauden opetuksesta kerättyä palautetta ja keskustella yleisesti opintoihin liittyvistä asioista. Vaikutuskanavana palautepäivät on mitä mainioin: opiskelijoilla on mahdollisuus sanoa sanottavansa kasvokkain henkilökunnalle ja henkilökunnalla puolestaan on tilaisuus kysellä opiskelijoiden mielipiteitä kurseista, opetuksesta ym.

Palautetta olikin kertynyt aika mukavasti, siitä kiitokset kaikille sitä antaneille. Käsiteltäviä kurseja oli seitsemän, joista yksi viime keväältä ja loput syyslukukaudelta 2006. Yleisesti ottaen kursejamme voisi palautteen perusteella kuvata työläiksi, mutta hyödyllisiksi. Perus- ja aineopinnoissa harjoitukset ovat olennainen osa informaatiotutkimuksen opintoja ja niiden ohjaajamisesta opiskelijat antoivat kiitosta. Erityisesti opintojen alkuvaiheessa ”Informaatiotyö 1:n” kurseilla tämä tuli esiin. Onhan muissakin oppiaineissa harjoituksia, mutta ohjausta ei välttämättä ole tarjolla, vaan kaikki on opeteltava itse. Olkaamme siis tyytyväisiä. Opintojen edetessä teoreettisemmiksi tilanne on hieman erilainen. Aineopintojen loppuvaiheessa ja syventävien seminaareissa korostettiin enemmän toisten opiskelijoiden antamaa palautetta ja yhteisöllistä tukea, vaikka ohjaajan merkitys on edelleen tärkeä. Kirjatenteistä palautetta ei ole kerätty, mutta ehkäpä tulevaisuudessa sekin toteutuu.

Muitakin kehitysehdotuksia tuotiin esille, esimerkiksi mahdollisuus tehdä syventävissä opinnoissa pienimuotoista opetusharjoittelua toimimalla työpajaohjaajana perusopintojen tiedonhaun kurssilla. Tällä tavoin opiskelijoilla olisi mahdollisuus harjoitella työpaikkailmoituksissa usein toivottuja pedagogisia taitoja ja samalla eri vuosikurssien opiskelijat saisivat mahdollisuuden tutustua toisiinsa uudella tavalla. Projekti on vasta alkutekijöissään, mutta toivottavasti jotain saadaan aikaiseksi. Ensi syksynä on ilmestymässä myös uusi opetussuunnitelma. Kurssien nimet hieman muuttuvat ja uusia kurseja on tulossa muutaman vanhan jäädessä unholaan. Oppiaineemme on painottumassa viestinnällisempään suuntaan mm. syksyllä alkavan tiedeviestinnän maisteriohjelman (TIEMA) ansiosta. Toivottavasti suuntautuminen näkyy positiivisesti tulevien vuosien hakijämäärissä.

Palautteen käsittelemisessä ja keskustellessa vierähti roimasti aikaa, mutta ainakin osallistuneiden opiskelijoiden mielestä saatiin jotain jopa aikaiseksi. Toivottavasti ehdotukset konkretisoituvat ajan myötä. Loppuaika menikin nauttiessa kevätsestä, hyvästä juttuseurasta ja hieman haalenneesta kahvista. Seuraavat palautepäivät koittavat joulukuussa, jolloin syynätään pääasiassa tämän kevään opetusta. Muistakaa siis antaa palautetta, niin hyvässä kuin pahassakin.

(Anteeksi kaikille faneilleni, taas tuli asiapainotteinen juttu. Ehkäpä jonakin päivänä repäisen ja kirjoitan jotain aivan muuta...)

Koponne Soile – tätilinjalla vuodesta 2003

KIRJASUOSITUS KEVÄTILLAN HÄMÄRÄÄN

Axel Fredenholm: *Näin olen kuullut*

”Saat kernaasti kysyä, mutta en lupaa vastata mihin tahansa. Jos en tiedä, mitä minun tulee vastata, sanon sen avoimesti. Mutta jos en tahdo vastata, niin ei sinun pidä toistaa kysymystä. Sama pätee niihin kysymyksiin nähden, joita minä teen sinulle.”

Teos on kutsu moniulotteiselle matkalle halki erämaiden ja aavikoiden sekä keskelle kaupunkien väkirikkautta. Teoksen nimi lienee monelle tuttu, ja moni tämän matkan on myös jossain elämänsä vaiheessa kulkenut. Samojen seutujen läpikäyminen on silti suosittelavaa uudelleenkin. Tuttu polku ja maisema avautuvat jokaisella kerralla uudessa valossa, mikäli kulkija etenee avoimin mielin. Luettu kertautuu omien muistojen ja elämäkokemuksen kautta.

Emmekä siis käsittele konkreettista maisemaa, emmekä matkaa ajan tai tilan rajaamana. Ennen kaikkea yllämainitun teoksen ydin piilee sielun ja hengen tasolla. Viisautta, jonka me kaikki mieleemme sopukoissa tunnemme ja josta kaipaamme vain muistutusta. Intialainen mestari Acharya johdattaa matkaseuralaisensa halki inhimillisen elämänviisauden historian, länsimaisiakaan opettajia unohtamatta. Matka on ajatuksen kulkua polveilevassa maastossa, syvimpien vesien liepeillä.

”Totuus on loputon ja mittaaamaton kuin auringonvalo, mutta ainoastaan muutamit säteet ovat silmiesi valona. Sinulla on oikeus vangita auringonvalosta niin paljon kuin kykenet, mutta voit käyttää hyväksesi ainoastaan muutamia säteitä. Sinulla on jakamaton omistusoikeus totuuteen, mutta voit käyttää siitä ainoastaan pienen osan.”

Vähäeleisen kaunis ilmaisu on kirjassa pehmeästi eteenpäin kuljettava voima. Kuin tiibetiläisen kellon kuulas sointi länsimaisen hälyn keskellä. Pikakelauksella sanoma ei ole sisäistettävissä, mutta myöskään lineaarinen läpiluku ei ole välttämätöntä. Se, minkä on määrä puhutella juuri tässä hetkessä, kohoaa esiin kuin itsestään. Kyseessä ei kuitenkaan ole sieluton aforismikollaasi mietelausekirjojen aavalle ulapalle viskattavaksi. Kyseessä on luotaus lukijan sisäiseen kosmokseen. Sillä kaikkihan me tämän olemme kuulleet. Ja tienneet.

”Anna vapautesi olla kuin laulava puro matkallaan suureen mereen. Pidä kaikkia eläviä olentoja sukulaisinasi äläkä pelkää. Olet aina ollut olemassa, tulet ikuisesti olemaan, ja maaelämäsi tarkoituksena on kehittyminen. Näe kauneutta kaikessa ja kuuntele elämän riemua luonnon monivivahteisuudessa. Tuuli, hyönteiset ja linnut laulavat sinulle.”

Lainaukset Axel Fredenholmin teoksesta *Näin olen kuullut*.

19. painos. Hämeenlinna: Karisto Oy, 2004, 133 s.

Ruotsinkielinen alkuteos: *Så har jag hört*. Suomentanut Kaarina Turja

- Suvi

Indexin aikamatka

Kevätkokous 2007

Indexin kevätkokouksen jälkeen vietettiin iltaa 80-luvun tunnelmissa. Kasarivisan voittivat Jaana ja Satu. Parhaan asun palkinnon nappasi itseoikeutetusti Soile.

Tältä näytti illan virallinen osio...

...Ja tässä ripaus nostalgiaa.

INFOTAULU

LIIKUNTAVUORO

**Indexin ja Communican
yhteinen liikuntavuoro
keskiviikkoisin klo 16.30-17.30
Normaalikoulun yläasteella.
Indexiläiset ovat myös
tervetulleita Suman lentopallo-
vuorolle, joka on samassa
paikassa
torstaisin klo 18.40-19.40.**

Keväällä tapahtuu:

**Index vappupiknikillä
Linnansaassa**

Kirjastopäivät Kuopiossa 6.-8.6

**Seuraa sähköpostiasi ja
foorunia.**

PÄIVÄKAHVISEURAA

Oletko informaationjanoinen,
muuten vain janoinen, jutustelua
kaipaava ja indexiläinen?
Seuraasi kaipaa kaltaisesi.
Käy Kiltiskahveilla

**INDEXin www sivut:
<http://www.student oulu.fi/~index/>
Hallituksen tavoittaa osoitteesta:
index.hallitus@oulu.fi**

**Keskustelufoorumi osoitteessa:
<http://www.foorumi.info/indexall/index.php>**